

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Concesión de la medalla de la
Universitat de València al Tribunal de
les Aigües de l'Horta de València

Discurso del Sr. Rector Ramón Lapiedra i
Civera

Valencia, 28 de noviembre de 1989

ACTO DE CONCESIÓN DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA A EL TRIBUNAL DE LES AIGÜES DE L'HORTA DE VALÈNCIA

Honorables senyors Consellers de Cultura, Educació i Ciència i
d'Agricultura i Pesca,
Excel·lentíssims senyors,
Senyor síndic-president del Tribunal de les Aigües,
Senyores i senyors

Dos institucions centenàries valencianes s'han trobat hui ací, en aquest Paranimf, per tal que una d'elles, la Universitat de València, reta un homenatge a l'altra, el Tribunal de les Aigües de l'Horta de València: un homenatge singularment merescut i del qual aquesta universitat es sent orgullosa.

Que se'm permeta aprofitar l'ocasió per agrair a la Facultat de Dret la sensibilitat que ha demostrat en prendre la iniciativa perquè aquesta cerimònia haja estat possible, i perquè la decisió de la concessió de la medalla que va prendre, el seu dia, la Junta de Govern, ho fos, com calia, a proposta del nostre centre jurídic més representatiu: la Facultat de Dret de la Universitat de València.

Han escoltat vostès la lectura de l'acta que ens ha fet el secretari general, la presentació del senyor degà, la lliçó tan documentada del professor Fairén Guillén i les paraules del senyor síndic-president del Tribunal: després de totes aquestes intervencions poc puc afegir-hi. Deixeu-me dir, tanmateix, que si durant més de mil anys, des d'abans del rei en Jaume, el Tribunal de les Aigües ha subsistit, ha vingut impartint les seues sentències i aquestes sentències han vingut complint-se al llarg de circumstàncies socials i avatars tan diversos, ha estat, sense dubte, perquè en tot moment ha funcionat com un instrument jurídic clarament útil, i eficaç: una institució que ha resolt i resol conflictes humans, a voltes complicats, per procediments senzills i àgils. En aquest sentit el destí del Tribunal de les Aigües valencià ha estat, encara que no únic, ben singular i digne d'imitació: començar a bastir primer, i heretar i continuar després una història de servei i de treball, que dura ja més de mil anys, és un destí que poques obres humanes han pogut compartir. Que armat d'aquesta tradició mil·lenària i amb la calor dels llauradors de l'horta de València i de tots els valencians puga el Tribunal de les Aigües continuar la seua tasca de justícia i de concòrdia al camp valencià, en els temps vinents, amb tot l'encert que l'ha fet viure fins ara!

Gràcies, senyor síndic-president, perquè el vostre tribunal ha volgut acceptar l'homenatge de la Universitat de València que us mereixieu.

És clossa la sessió!